

Ekonomiadministrativ lag för riksdagens myndigheter

Sammanfattning

I betänkandet behandlas riksdagsstyrelsens framställning 2005/06:RS5 Ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagens myndigheter.

I framställningen föreslås bl.a. en ny lag med ekonomiadministrativa bestämmelser för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen. Förslaget innebär att det inom riksdagsområdet i lagform införs ekonomiadministrativa bestämmelser som i huvudsak bygger på de bestämmelser som finns i lagen om statsbudgeten (budgetlagen) med tillhörande förordningar och som gäller för regeringen och dess myndigheter. För Riksbankens del föreslås att erforderliga ekonomiadministrativa bestämmelser införs genom ändringar i lagen om Sveriges riksbank.

Utskottet tillstyrker i sak riksdagsstyrelsens förslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Framställningens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Framställningen	6
Utskottets ställningstagande	9
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	11
Framställningen	11
<i>Bilaga 2</i>	
Riksdagsstyrelsens lagförslag	12
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	26

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Ekonomiadministrativa bestämmelser för riksdagens myndigheter**

Riksdagen antar

– dels de av riksdagsstyrelsen framlagda förslagen till

a) lag om ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen med de ändringarna att i 17 § första stycket paragrafhänvisningen ”18 eller 19 §§” skall bytas ut mot ”18 eller 19 §” och i 31 § paragrafhänvisningen ”22 §” skall bytas ut mot ”23 §”,

b) lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank med den ändringen att i 8 kap. 4 § tredje stycket orden ”avpligt och seyttas så snart det är lämnast” skall bytas ut mot ”avyttras så snart det är lämpligt och senast”,

c) lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen med den ändringen att lagens ikraftträdandebestämmelse får följande lydelse: ”Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006 i fråga om 12 och 19 §§ och i övrigt den 1 januari 2007.”, samt

d) lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän,

– dels det av utskottet i bilaga 3 framlagda förslaget till

e) lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen.

Därmed bifaller riksdagen delvis framställning 2005/06:RS5 punkt 1.

2. **Upphävande av tidigare bemyndiganden och andra beslut**

Riksdagen beslutar att av riksdagen tidigare givna bemyndiganden och andra beslut skall upphöra att gälla i de avseenden som de i förslagspunkt 1 angivna lagarna reglerar. Därmed bifaller riksdagen framställning 2005/06:RS5 punkt 2.

Stockholm den 11 maj 2006

På konstitutionsutskottets vägnar

Göran Lenmarker

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Göran Lennmarker (m), Göran Magnusson (s), Barbro Hietala Nordlund (s), Pär Axel Sahlberg (s), Inger Jarl Beck (s), Mats Einarsson (v), Anders Bengtsson (s), Helene Petersson (s), Helena Bargholtz (fp), Kerstin Lundgren (c), Billy Gustafsson (s), Nils Fredrik Aurelius (m), Karin Åström (s), Gustav Fridolin (mp), Carl-Erik Skårman (m), Liselott Hagberg (fp) och Helena Höj (kd).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagsstyrelsen gav den 16 juni 2004 genom tilläggsdirektiv Riksdagskommittén i uppdrag att lämna förslag som innebär att det sakliga innehållet i lagen (1996:1059) om statsbudgeten (budgetlagen) med kompletterande förordningar i så hög utsträckning som möjligt också kommer att gälla för riksdagens myndigheters verksamhet.

Riksdagskommittén tillkallade en särskild expertgrupp för genomförande av utredningsarbetet. Expertgruppen avlämnade den 1 september 2005 betänkandet Införande av vissa av budgetlagens bestämmelser för riksdagens myndigheter (2005/06:URF1).

Betänkandet har remissbehandlats. Yttranden har lämnats av Sveriges riksbank, Europeiska centralbanken, Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen, Regeringskansliet, Svea hovrätt, Revisorsnämnden, Ekonomistyrningsverket, Riksgäldskontoret, Skatteverket, Statens fastighetsverk och Statskontoret.

Riksdagsstyrelsens förslag bygger på expertgruppens betänkande och remissbehandlingen av det. Härutöver lägger riksdagsstyrelsen fram förslag i ett antal andra avseenden. Detta gäller en reglering av rätten att besluta om indragning av anslagssparande, upphävande av tidigare bemyndiganden och överklagandeförbud såvitt gäller de beslut som kan fattas med stöd av den nya lagen. Dessa förslag har beretts under hand med berörda myndigheter.

Framställningens huvudsakliga innehåll

I framställningen föreslås en lag med ekonomiadministrativa bestämmelser för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen. Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser om bl.a. anslag och inkomstitlar, kapitalförsörjning, redovisning och revision. Förslaget innebär att samma regler som i dag gäller för myndigheter under regeringen i huvudsak även kommer att gälla för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.

Som en konsekvens av förslaget till ny lag lämnas också förslag till ändringar i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen, lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen och lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.

För Riksbankens del föreslås att erforderliga ekonomiadministrativa bestämmelser införs genom ändringar i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Utskottets överväganden

Utskottets förslag i korthet

Utskottet tillstyrker i sak förslagen till dels ny lag om ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen, dels ändringar i lagen om Sveriges riksbank, lagen med instruktion för riksdagsförvaltningen, lagen med instruktion för Riksrevisionen och lagen med instruktion för Riksdagens ombudsmän. Utskottet anser dock att ändringar avseende upphörande av Riksrevisionens skyldighet att avge delårsrapport bör tidigareläggas. Vidare tillstyrker utskottet förslaget att tidigare bemyndiganden skall upphöra att gälla i de avseenden som den nya lagen reglerar.

Framställningen

Behovet av ekonomiadministrativa bestämmelser m.m.

Riksdagsstyrelsen gör bedömningen att det behövs en ökad klarhet om vilka skyldigheter och befogenheter riksdagens myndigheter har på finansmaktens område och att det kan åstadkommas med en författningsreglering som i huvudsak bygger på de bestämmelser som finns i lagen (1996:1059) om statsbudgeten (budgetlagen).

Vidare bedömer riksdagsstyrelsen att en reglering för riksdagens myndigheter som bygger på relevanta bestämmelser i budgetlagen är förenlig med den särskilda ställning riksdagsmyndigheterna har genom olika bestämmelser i regeringsformen och riksdagsordningen. Riksdagsstyrelsen anser att den nya ekonomiadministrativa lagen bör gälla för verksamhet som riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen ansvarar för.

Som en konsekvens av förslaget till ny lag lämnas också förslag till ändringar i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen, lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen och lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.

Riksbanken har, till skillnad från övriga myndigheter under riksdagen, en självständig förmögenhetsförvaltning och fastställer själv sin budget. Självständigheten i dessa avseenden balanseras genom ett antal kontrollmoment. Bland annat granskas Riksbankens verksamhet dels av riksbanksfullmäktige, med en egen revisionsenhet, dels direkt av riksdagen och av Riksrevisionen som externrevisorer, och Riksbankens redovisning skiljer sig från övriga riksdagsmyndigheter genom att Riksbanken följer Europeiska centralbankens riktlinjer för redovisning. En mindre del av budgetlagens bestämmelser är således relevanta för Riksbankens del. Vidare gäller

att en ekonomiadministrativ reglering måste vara förenlig med de särskilda krav på centralbanksberoende som finns i artikel 108 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) och i artikel 7 i stadgan för europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECBS-stadgan). Riksdagsstyrelsen anser därför att ekonomiadministrativa bestämmelser om Riksbanken bör finnas i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Utöver de myndigheter som anges ovan har riksdagen även ett antal nämnder som anses vara myndigheter under riksdagen. Dessa nämnder är myndigheter med egen beslutanderätt, men de disponerar inte egna anslag, får inte ta upp lån, är inte bokföringsskyldiga och upprättar således inte några egna årsredovisningar etc. De finansieras från riksdagsförvaltningens anslag och ingår i förvaltningens årsredovisning. Mot denna bakgrund bedömer riksdagsstyrelsen att det inte finns något behov av att låta den nya lagen gälla också för nämnderna.

Vissa övriga frågor

Riksdagsstyrelsen föreslår bl.a. ett tillägg till 22 § lagen med instruktion för Riksrevisionen om *Riksrevisionens rätt att ta betalt för uppdrag och tjänster på det internationella området*. Tillägget kommenteras inte närmare i framställningen. I expertgruppens betänkande (2005/06:URF1) anförs att tillägget föreslås för att klargöra att Riksrevisionen bedriver såväl anslagsfinansierad som avgiftsfinansierad internationell verksamhet (s. 122). Någon ändring av den ordning som redan gäller avses med andra ord inte.

För att den nya lagen med ekonomiadministrativa bestämmelser för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen skall fungera väl behöver den, anför riksdagsstyrelsen, kompletteras med *tillämpningsföreskrifter*. I framställningen föreslås att riksdagsstyrelsen skall få meddela sådana föreskrifter.

Enligt nuvarande ordning har både riksdagsförvaltningen, genom beslut av riksdagsstyrelsen, och Riksrevisionen rätt att utfärda föreskrifter om det ekonomiadministrativa regelverket. Riksrevisionens rätt avser den egna verksamheten.

I förarbetena till bestämmelserna om Riksrevisionens föreskriftsrätt uttalade riksdagsstyrelsen att det mot bakgrund av den självständiga och oberoende ställning som Riksrevisionen förutsätts inta inte är lämpligt att riksdagsförvaltningen erhåller föreskriftsrätt på det ekonomiadministrativa området för den nya myndighetens vidkommande (förs. 2002/03:RS3). Föreskriftsrätten på detta område bör, anförde riksdagsstyrelsen, i stället förbehållas de tre riksrevisorerna gemensamt. Konstitutionsutskottet tillstyrkte riksdagsstyrelsens förslag (bet. 2002/03:KU34). Samtidigt förutsatte såväl

konstitutionsutskottet som riksdagsstyrelsen att Riksrevisionen normalt skall tillämpa samma ekonomi- och personaladministrativa bestämmelser som gäller för övrig statlig verksamhet.

I den nu aktuella framställningen anför riksdagsstyrelsen att det, om framställningen bifalls av riksdagen, kommer att finnas ett gemensamt grundläggande regelverk. Förutsättningarna för att besluta om tillämpningsföreskrifter har alltså förändrats jämfört med när Riksrevisionens föreskriftsrätt infördes. Om den nuvarande ordningen tillåts bestå skulle två myndigheter under riksdagen utfärda föreskrifter till samma lag, vilket skulle kunna leda till att lagen tillämpas på olika sätt hos de myndigheter där den gäller.

Riksdagsstyrelsen anser att det bör vara riksdagsstyrelsen som beslutar om tillämpningsföreskrifter. Det är enligt riksdagsstyrelsen inte lämpligt att Riksrevisionen utfärdar sådana föreskrifter även för riksdagsförvaltningen och JO eftersom Riksrevisionen då både skulle bli normerande och reviderande myndighet. Som en konsekvens härav bör Riksrevisionens föreskriftsrätt på det ekonomiadministrativa området begränsas jämfört med i dag, vilket kräver en ändring i lagen med instruktion för Riksrevisionen.

Det bör dock, anser riksdagsstyrelsen, i den nya lagen slås fast att berörda myndigheter skall ges tillfälle att yttra sig innan riksdagsstyrelsen beslutar om tillämpningsföreskrifter samt att riksdagsstyrelsen inte får besluta om sådana föreskrifter som begränsar Riksdagens ombudsmäns eller Riksrevisionens självständighet i den granskande verksamheten. Denna självständighet är förvisso redan garanterad i grundlag, men riksdagsstyrelsen framhåller vikten av att värna Riksrevisionens och JO:s självständiga och oberoende ställning.

De beslut som kommer att fattas enligt den nya lagen är enligt riksdagsstyrelsen inte sådana att det finns skäl att erbjuda en möjlig till rättslig kontroll av besluten i form av *överklagande*. Inte heller med de regler som redan gäller (se lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter) torde överklagande kunna bli aktuellt. För att det inte skall råda någon tvekan härom anser riksdagsstyrelsen att det i den nya lagen ändå bör införas en bestämmelse som slår fast att det råder överklagandeförbud.

För riksdagsförvaltningens och JO:s del har skyldigheten att upprätta och avlämna *delårsrapport* tagits bort fr.o.m. 2005 (bet. 2004/05:KU28, rskr. 2004/05:198).

Från och med räkenskapsåret 2004 har kraven på upprättande av delårsrapport ändrats inom regeringsområdet. De nya bestämmelserna innebär att en majoritet av myndigheterna under regeringen undantas från kravet att upprätta delårsrapport. Noteras kan att detta gäller själva dokumentet delårsrapport. För samtliga myndigheter gäller bestämmelserna i förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring med krav på rapportering till stats-

redovisningen. För myndigheter som inte upprättar delårsrapport kvarstår således krav på en avstämning och periodisering av bokföringen per den 30 juni varje år.

Inom riksdagsområdet är det numera bara Riksrevisionen som har krav på sig att upprätta delårsrapport. En tillämpning av den ordning som gäller för myndigheter under regeringen skulle innebära att Riksrevisionen inte skulle behöva upprätta dokumentet delårsrapport. Riksdagsstyrelsen anför att en sådan ordning skulle förenkla för Riksrevisionen samtidigt som kraven på värderingar och periodiseringar vid halvårsskiftet tillgodoses i och med de bestämmelser om rapportering till statsredovisningen som föreslås i den nya lagen. Enligt riksdagsstyrelsen bör den ordning som gäller inom regeringsområdet även gälla i fråga om Riksrevisionen, vilket innebär att Riksrevisionen bör undantas från krav på upprättande av delårsrapport. Riksdagsstyrelsen föreslår därför att bestämmelserna om delårsrapport i Riksrevisionens instruktion tas bort.

Den nya lagen innebär att tidigare bemyndiganden och praxis som utvecklats i olika sammanhang ersätts med en samlad lag. För att undvika att oklarheter uppkommer med anledning av *tidigare bemyndiganden* föreslår riksdagsstyrelsen att riksdagen beslutar att sådana bemyndiganden skall upphöra att gälla.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar riksdagsstyrelsens bedömning avseende behovet av ekonomiadministrativa bestämmelser inom riksdagsområdet och tillstyrker i sak styrelsens förslag till dels ny lag om ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen, dels ändringar i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank, lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen och lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän. Utskottet anser dock att ett förslaget tillägg i 9 § lagen med instruktion för riksdagsförvaltningen, som innehåller en hänvisning till bestämmelser i den nya lagen om ekonomiadministrativa bestämmelser om rätt att ta ut avgift i vissa fall, kan utgå då den inte tillför något i sak.

Utskottet tillstyrker även styrelsens förslag till ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen. Utskottet anser dock att ikraftträdandet av vissa föreslagna ändringar bör tidigareläggas. Dessa ändringar avser upphävande av Riksrevisionens skyldighet att upprätta delårsrapport. Som framgått i det föregående har denna skyldighet redan tagits bort för riksdagsförvaltningens och JO:s del – liksom för övrigt även för flertalet myndigheter under regeringen – medan för Riksrevisionens del skyldigheten föreslås upphöra fr.o.m. 2007. Enligt utskottet finns det ingen anledning att under innevarande år göra åtskillnad mellan Riksrevisionen

och övriga nämnda myndigheter inom riksdagsområdet härvidlag, varför de föreslagna ändringarna i denna del bör träda i kraft så att delårsrapport inte behöver upprättas för 2006.

Slutligen delar utskottet riksdagsstyrelsens bedömning att riksdagen bör besluta att tidigare bemyndiganden skall upphöra att gälla i de avseenden som den nya lagen reglerar och tillstyrker styrelsens förslag därvidlag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Framställningen

Framställning 2005/06:RS5 Ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagens myndigheter:

1. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till
 - a) lag om ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,
 - b) lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
 - c) lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen,
 - d) lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen,
 - e) lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för riksdagens ombudsmän.
2. Riksdagen beslutar att av riksdagen tidigare givna bemyndiganden och andra beslut skall upphöra att gälla i de avseenden som de i punkt 1 angivna lagarna reglerar.

BILAGA 2

Riksdagsstyrelsens lagförslag

1 Förslag till lag med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser i anslutning till 9 kap. regeringsformen.

Bestämmelserna gäller för verksamhet som riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen ansvarar för. Bestämmelser om Riksbanken finns i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Effektivitet och resultat

2 § I myndighetens verksamhet skall hög effektivitet eftersträvas och god hushållning iakttagas.

3 § Myndigheten skall för riksdagen redovisa verksamhetens mål och de resultat som uppnåtts.

Anslag och inkomstitlar

Anslagsvillkor

4 § När riksdagen enligt 9 kap. 3–5 §§ regeringsformen anvisar anslag till angivna ändamål, skall anslagstypen ramanslag användas. Följande villkor skall gälla för de anslag myndigheten disponerar.

Myndigheten får tillfälligt överskrida ett anslag genom att ta i anspråk en anslagskredit motsvarande högst tre procent av anvisat anslag. Tillgängliga medel under följande år skall reduceras med ett belopp motsvarande ianspråktagen anslagskredit.

Myndigheten får använda outnyttjade medel (anslagssparande) under följande år, dock längst två år efter det att anslaget senast var uppfört på statsbudgeten.

Myndigheten får besluta att medel på ett anvisat anslag inte skall användas.

Riksdagen kan för ett visst anslag besluta om andra villkor.

Redovisning mot anslag och inkomstitlar

5 § Inkomster som myndigheten inte disponerar skall redovisas mot inkomstitel.

6 § Transfereringar skall redovisas mot anslag det budgetår då betalning sker. Övriga utgifter skall redovisas mot anslag det budgetår till vilket utgiften hänför sig.

Redovisning mot inkomstitel skall göras det budgetår till vilket inkomsten hänför sig.

Redovisning skall göras löpande.

Redovisning på statsbudgeten

7 § Myndighetens inkomster och utgifter skall redovisas brutto på statsbudgeten.

Om inkomsterna i en verksamhet bara skall bidra till att täcka verksamhetens utgifter, får utgifterna dock redovisas netto mot anslag.

Redovisning vid sidan av statsbudgeten

8 § En verksamhet där myndighetens kostnader helt skall täckas med verksamhetens intäkter och där myndigheten får disponera intäkterna, skall inte redovisas mot anslag eller inkomstitlar.

Ekonomiska förpliktelser*Beställningsbemyndiganden*

9 § För det ändamål och med högst det belopp som riksdagen beslutar får myndigheten beställa varor eller tjänster samt besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande som medför utgifter under senare budgetår än det år statsbudgeten avser.

Åtaganden i den löpande verksamheten

10 § Myndigheten får ikläda staten sådana ekonomiska förpliktelser som är nödvändiga för att den löpande verksamheten skall fungera tillfredsställande.

Myndigheten får som hyresgäst eller arrendator inte utan riksdagens bemyndigande ingå hyres- eller arrendeavtal med längre löptid än sex år.

Kapitalförsörjning*Finansiering av anläggningstillgångar*

11 § Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet skall, med de undantag som anges i 12 och 13 §§, inom en eller flera ramar som riksdagen årligen fastställer, finansieras med lån i Riksgäldskontoret. Detta gäller dock inte om riksdagen beslutar att finansiering skall ske på annat sätt. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för sådana lån.

Anläggningstillgångar som inte används i myndighetens verksamhet skall finansieras med anslag.

12 § Konstföremål, bostadsrätter och mark samt sådana investeringar som huvudsakligen syftar till att bevara riksbyggnaderna skall finansieras med anslag.

13 § En anläggningstillgång får trots bestämmelserna i 11 och 12 §§ finansieras med donation eller bidrag, om bidraget eller donationen skall svara för hela eller en del av finansieringen.

Rörelsekapital

14 § Myndigheten skall använda ett räntekonto i Riksgäldskontoret för de medel myndigheten disponerar för sin verksamhet.

Rörelsekapital i myndighetens verksamhet får finansieras med kredit på räntekontot. Krediten får uppgå till högst tio procent av de anslagsmedel som

anvisats under året och som myndigheten disponerar för sin verksamhet, om inte riksdagen beslutar annat. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för krediten.

Myndigheten får disponera ränteintäkter som uppstår på räntekontot.

Leasing

15 § Ett avtal om hyra eller hyrköp (leasing) får träffas under förutsättning att det, sett över hela den ekonomiska livslängden, leder till en lägre kostnad för staten än anskaffning genom köp.

Kompensation för ingående mervärdesskatt

16 § Myndigheten har rätt till kompensation för belopp, motsvarande ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), som hänförs sig till verksamheten.

Myndigheten har dock inte rätt till kompensation om den ingående skatten omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 10, 15 eller 16 § mervärdesskattelagen.

Avgifter

17 § Myndigheten får ta ut avgifter och bestämma avgiftens storlek för varor och tjänster som den tillhandahåller endast om det följer av 18 eller 19 §§, av annan lag eller av ett särskilt bemyndigande av riksdagen.

Avgiften beräknas så att den högst täcker myndighetens kostnader för verksamheten. Avgifter som avses i 19 § första stycket skall dock bestämmas med ledning av de regler som gäller för myndigheter under regeringen.

18 § Myndigheten får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, mot avgift tillhandahålla

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. lokaler,
5. utrustning,
6. offentlig inköps- och resurssamordning och
7. information i elektronisk form.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

19 § Riksdagsförvaltningen och Riksrevisionen får ta ut avgifter för kopior, avskrifter och utskrifter av allmänna handlingar.

För Riksdagens ombudsmän finns särskilda bestämmelser i 27 § lagen (1986:785) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.

20 § Myndigheten får disponera avgiftsintäkter enligt 19 § samt avgiftsintäkter från frivilligt efterfrågade varor och tjänster som myndigheten tillhandahåller, om intäkterna helt eller delvis skall täcka myndighetens kostnader för verksamheten.

Förvärv och överlåtelse av statens egendom

21 § I 22–32 §§ anges grunder för myndighetens förfogande över statens egendom.

Bestämmelserna gäller dock inte sådan avgift som myndigheten får disponera med stöd av 20 § eller försäljning av varor för vilka sådan avgift tas ut.

Vad som gäller i fråga om försäljning enligt 24, 25, 27 och 28 §§ skall även gälla byte.

Vad som sägs om fast egendom i denna lag skall även gälla för tomträtt samt byggnad som är lös egendom.

Fast egendom och bostadsrätt

22 § Riksdagsförvaltningen får förvärva och förvalta fast egendom och bostadsrätt.

23 § Riksdagsförvaltningen skall till riksdagen lämna förslag till en investeringsplan. Planen skall innehålla

1. uppgift om förvärv samt ny- och ombyggnad av fast egendom och bostadsrätt,
2. förslag till finansiering av investeringarna och
3. en särredovisning av investeringsprojekt med en kostnad överstigande 20 miljoner kronor.

24 § Riksdagsförvaltningen får inte utan riksdagens bemyndigande sälja fast egendom.

25 § Riksdagsförvaltningen får besluta att sälja bostadsrätt om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet.

Aktier och andelar

26 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande använda statens medel eller övriga tillgångar till att

1. bilda bolag, stiftelser, föreningar eller liknande rättssubjekt eller
2. förvärva aktier eller andelar i företag eller göra kapitaltillskott i sådana rättssubjekt som avses i 1.

27 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande besluta om försäljning av aktier eller andelar i ett företag.

Annan lös egendom

28 § Myndigheten får besluta att sälja annan lös egendom än sådan som anges i 25 och 27 §§, om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet eller blivit obrukbar eller om den inte anskaffats med statens medel.

Affärsmässighet

29 § Förvärv och försäljning skall genomföras affärsmässigt.

Disposition av försäljningsinkomster

30 § Har riksdagen beslutat om försäljning av egendom, skall inkomsten redovisas mot en inkomstitel på statsbudgeten, om inte riksdagen beslutar annat.

31 § Om riksdagsförvaltningen har beslutat om försäljning av bostadsrätt, får förvaltningen disponera inkomsten för att finansiera investeringar som ingår i en sådan investeringsplan som avses i 22 §.

32 § Om en myndighet i annat fall än som avses i 31 § har beslutat om försäljning av lös egendom, får myndigheten disponera försäljningsinkomsterna enligt följande. Har egendomen finansierats

1. med anslag får myndigheten disponera försäljningsinkomsten till den del den överstiger det bokförda värdet av egendomen,

2. med lån får myndigheten disponera det som återstår av försäljningsinkomsten sedan låneskulden har reglerats,

3. på annat sätt får myndigheten disponera hela försäljningsinkomsten.

Inkomster får endast disponeras i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

Donationer

Mottagande av donationer

33 § En myndighet får ta emot en donation, om ändamålet med donationen har ett nära samband med myndighetens verksamhet. En donation får inte tas emot om den kan rubba förtroendet för myndigheten eller skada myndighetens anseende. Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen får inte ta emot en donation om den riskerar att begränsa självständigheten i den granskande verksamheten.

34 § En myndighet får inte ta emot en donation utan riksdagens medgivande, om den överlåtna egendomen

1. utgörs av fast egendom eller bostadsrätt om egendomen skall behållas av staten längre än två år efter det att myndigheten får fri dispositionsrätt till egendomen,

2. inte får avyttras eller

3. skulle medföra ett ökat behov för myndigheten av medel från statsbudgeten.

Om egendomen utgörs av ett kulturföremål får myndigheten ta emot egendomen trots att den inte får avyttras.

Redovisning

Allmän redovisningsskyldighet

35 § Myndigheten är redovisningsskyldig inför riksdagen för den verksamhet den bedriver, de medel och de övriga tillgångar som står till myndighetens disposition. Redovisningsskyldigheten omfattar även myndighetens skulder och övriga ekonomiska förpliktelser.

God redovisningssed

36 § Myndigheten är bokföringsskyldig. Bokföringsskyldigheten skall fullgöras i enlighet med god redovisningssed.

Redovisningen skall ge en rättvisande bild av verksamheten, det ekonomiska resultatet och ställningen samt förvaltningen av myndighetens medel och övriga tillgångar.

Årsredovisning

37 § Myndigheten skall varje år senast den 22 februari lämna en årsredovisning till riksdagen för det senast avslutade räkenskapsåret.

Årsredovisningen skall bestå av resultatredovisning, resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning samt noter. Riksdagsförvaltningen och Riksrevisionen skall även upprätta en finansieringsanalys.

Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning

38 § Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning skall ske på det sätt och i den omfattning som gäller för myndigheter under regeringen.

Åtgärder med anledning av revisionens iakttagelser

39 § Myndigheten skall årligen redovisa för riksdagen vilka åtgärder myndigheten vidtagit eller avser att vidta med anledning av revisionens iakttagelser.

Överklagande

40 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Tillämpningsföreskrifter

41 § Riksdagsstyrelsen får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna lag. Innan riksdagsstyrelsen beslutar om sådana föreskrifter skall berörda myndigheter ges tillfälle att yttra sig. Riksdagsstyrelsen får inte besluta om sådana föreskrifter som begränsar Riksdagens ombudsmäns eller Riksrevisionens självständighet i den granskande verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank dels att 8 kap. 2 och 4 §§ samt 10 kap. 3 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 8 kap. 2 a §, 9 kap. 8 och 9 §§ samt 10 kap. 1 a och 5 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

2 §¹

Inom ramen för Riksbankens uppgifter som centralbank får Riksbanken förvärva aktier, andelar i ekonomiska föreningar och liknande rättigheter och ta på sig de förpliktelser som är förenade med dessa rättigheter.

Riksbanken får inte utan riksdagens bemyndigande göra sådant förvärv eller ingå sådan förpliktelse som avses i första stycket om det sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank.

2 a §

Riksbanken får besluta om försäljning av aktier, andelar i ekonomiska föreningar och liknande rättigheter.

Om försäljningen sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank krävs dock riksdagens bemyndigande i de fall försäljningen innebär en minskning av statens ägarandel i företag där staten har minst hälften av rösterna eller om försäljningen har ett betydande samhällsintresse.

4 §²

Riksbanken får förvärva fastigheter och inventarier som är avsedda för den verksamhet som banken bedriver eller har del i.

Riksbanken får förvärva och sälja fastigheter och inventarier som är avsedda för den verksamhet som banken bedriver eller har del i.

Om förvärvet eller försäljningen sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank krävs riksdagens bemyndigande i de fall värdet av fast egendom överstiger 20 miljoner kronor.

För att skydda en fordran får Riksbanken förvärva varje slag av egendom. Sådan egendom skall avpligt och seytrats så snart det är lämnast när det kan ske utan förlust.

¹ Senaste lydelse 1998:1412

² Senaste lydelse 1998:1412.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

8 §

Riksbanken har rätt till kompensation för belopp, motsvarande ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), som hänför sig till verksamheten.

Riksbanken har dock inte rätt till kompensation om den ingående skatten omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 10, 15 eller 16 § mervärdesskattelagen.

9 §

Riksbanken får ta ut avgifter för kopior, avskrifter och utskrifter av allmänna handlingar. Avgifterna skall bestämmas med ledning av de regler som gäller för myndigheter under regeringen.

10 kap.

1 a §

I Riksbankens verksamhet skall hög effektivitet eftersträvas och god hushållning iakttas.

3 §³

Riksbanken är bokföringsskyldig och det åligger banken att fullgöra denna skyldighet på ett sätt som ger erforderlig information för en bedömning av bankens verksamhet.

Riksbanken är bokföringsskyldig. Bokföringsskyldigheten skall fullgöras i enlighet med god redovisningssed. Därvid skall i tillämpliga delar Europeiska centralbankens riktlinje om den rättsliga ramen för redovisning och finansiell rapportering inom Europeiska centralbankssystemet tillämpas.

Varje år före den 15 februari skall direktionen till riksdagen, Riksrevisionen och fullmäktige avge redovisning för det föregående räkenskapsåret. Fullmäktige skall till riksdagen och Riksrevisionen lämna förslag till disposition av Riksbankens vinst. Redovisningen skall omfatta resultaträkning, balansräkning, förvaltningsberättelse och en redogörelse för penning- och valutapolitiken samt för hur Riksbanken har främjat ett säkert och effektivt betalningsväsende.

³ Senaste lydelse 2002:1030.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Riksbanken skall årligen redovisa för riksdagen vilka åtgärder banken har vidtagit med anledning av Riksrevisionens iakttagelser

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen

dels att 7 och 20¹ §§ skall upphöra att gälla,

dels att 2 och 9 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Riksdagsförvaltningen skall om annat inte är särskilt föreskrivet

1. upprätta förslag till anslag på statsbudgeten avseende riksdagen och dess myndigheter m.m., dock inte för Riksrevisionen,

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela ekonomiadministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen,

3. yttra sig över Riksrevisionens förslag till anslag på statsbudgeten samt besluta om villkor för utnyttjande av medel som har anslagits för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken,

4. handlägga frågor dels om arvoden och ersättningar till riksdagens ledamöter och till Sveriges företrädare i Europaparlamentet, dels om pensioner och andra förmåner till ledamöterna och deras efterlevande samt till företrädarna och deras efterlevande,

5. svara för frågor om löner och ersättningar till arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken, Riksrevisionen och Riksdagens ombudsmän förutom chefsjustitieombudsmannen och justitieombudsmännen samt svara för frågor angående pensioner och andra förmåner till dessa arbetstagare och deras efterlevande,

6. ingå centrala kollektivavtal samt i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter enligt dessa när det gäller riksdagen och dess myndigheter samt företrädarna riksdagen och dess myndigheter som arbetsgivare i arbetstvister rörande kollektivavtal som har slutits av riksdagsförvaltningen samt

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela sådana ekonomiadministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen som inte skall meddelas av riksdagsstyrelsen enligt 41 § lagen (2006:000) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,

3. yttra sig över Riksrevisionens förslag till anslag på statsbudgeten och upprätta en sammanställning för var och en av riksdagens myndigheter, utom Riksbanken, över de finansiella villkor som gäller för respektive myndighet med anledning av riksdagens beslut om statsbudgeten.

¹ Senaste lydelse 2002:1038.

² Senaste lydelse 2003:357.

Nuvarande lydelse

7. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som riksdagsförvaltningen ingått, samt personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksrevisionen.

Riksdagsförvaltningen skall bereda riksdagens myndigheter tillfälle att framföra sina synpunkter på förhandlingsfrågor som direkt berör respektive myndighet.

Riksdagsförvaltningen får till envar av riksdagens myndigheter överlämna handläggningen av en avtalsfråga som är av betydelse för myndigheten.

9 §

Riksdagsförvaltningen får inom sitt verksamhetsområde utföra uppdrag och tillhandahålla varor och tjänster samt inom riksdagens fastigheter upplåta lägenheter och lokaler. Förvaltningen får ta ut avgifter för sådana varor och tjänster samt uppdrag och upplåtelse.

Riksdagsförvaltningen bestämmer avgifternas storlek.

I lagen (2006:000) med ekonomisk-administrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen finns ytterligare bestämmelser om rätt för en myndighet att ta ut avgift i vissa fall.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen

Härigenom föreskrivs att 5, 12, 19 och 22 §§ lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Riksrevisorerna beslutar gemensamt om verksamhetens inriktning och organisation, arbetsordning samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som skall gälla för den egna verksamheten och som inte skall beslutas av riksdagsförvaltningen enligt 2 § första stycket 2, 3 och 7 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen.

Riksrevisorerna beslutar gemensamt om verksamhetens inriktning och organisation, arbetsordning samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som skall gälla för den egna verksamheten och som inte skall beslutas av riksdagsförvaltningen enligt 2 § första stycket 2 och 7 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen *eller av riksdagsstyrelsen enligt 41 § lagen (2006:000) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.*

Enligt förutsättningar som anges i 6 § första stycket 2 och 3 lagen (1994:260) om offentlig anställning får riksrevisorerna gemensamt i särskilda fall besluta att endast svenska medborgare får vara anställda inom Riksrevisionen.

12 §²

Styrelsen beslutar om

1. framställningar och redogörelser till riksdagen med anledning av riksrevisorernas beslut i granskningsärenden avseende effektivitetsrevisionen och den årliga rapporten samt revisionsberättelserna över årsredovisningen för staten, Riksbanken och Stiftelsen Riksbankens Jubileumsfond,

2. yttranden till riksrevisorerna över granskningsplan, och

3. årsredovisning, *delårsrapport* 3. årsredovisning och förslag till anslag på statsbudgeten för Riksrevisionen.

Innan styrelsen beslutar om förslag till anslag på statsbudgeten skall den inhämta riksdagsförvaltningens yttrande över förslaget.

19 §

Varje år senast den 22 februari skall Riksrevisionen till riksdagen avge årsredovisning för det senaste budgetåret.

Varje år senast den 15 augusti skall Riksrevisionen avge delårsrapport till riksdagen avseende de första sex månaderna av räkenskapsåret.

¹ Senaste lydelse 2003:359.

² Senaste lydelse 2003:359.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Riksdagens finansutskott svarar för att revision sker av Riksrevisionen.

22 §

Riksrevisionen skall bedriva internationellt utvecklingsarbete i enlighet med vad riksdagen har beslutat.

Riksrevisionen får inom sitt verksamhetsområde utföra uppdrag och tillhandahålla tjänster på det internationella området.

Riksrevisionen får ta betalt för sådana uppdrag och tjänster. Riksrevisionen bestämmer avgifternas storlek och får disponera avgiftsinkomsterna.

Riksrevisionen får även i övrigt inom sitt verksamhetsområde utföra uppdrag och tillhandahålla tjänster på det internationella området.

Riksrevisionen får ta betalt för sådana uppdrag och tjänster som avses i andra stycket. Riksrevisionen bestämmer avgifternas storlek.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän

Härigenom föreskrivs att 27 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Expedition skall utfärdas utan avgift om *ej särskild anledning föranleder till annat*.

Skall avgift utgå skall den bestämmas med ledning av de regler som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Avgiftsbeslut får *ej* överklagas.

Föreslagen lydelse

27 §

Expedition skall utfärdas utan avgift om *det inte finns särskilda skäl att ta ut avgift*.

Om avgift skall tas ut skall den bestämmas med ledning av de regler som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Avgiftsbeslut får *inte* överklagas.

Riksdagens ombudsmän får disponera avgiftsinkomsterna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen

dels att 7 och 20¹ §§ skall upphöra att gälla,

dels att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Riksdagsförvaltningen skall om annat inte är särskilt föreskrivet

1. upprätta förslag till anslag på statsbudgeten avseende riksdagen och dess myndigheter m.m., dock inte för Riksrevisionen,

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela ekonomiska administrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen,

2. meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statsbudgeten för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken samt meddela *sådana* ekonomiska administrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen *som inte skall meddelas av riksdagsstyrelsen enligt 41 § lagen (2006:000) med ekonomiska administrativa bestämmelser m.m. för riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,*

3. yttra sig över Riksrevisionens förslag till anslag på statsbudgeten *samt besluta om villkor för utnyttjande av medel som har anslagits för riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken,*

3. yttra sig över Riksrevisionens förslag till anslag på statsbudgeten *och upprätta en sammanställning för var och en av riksdagens myndigheter, utom Riksbanken, över de finansiella villkor som gäller för respektive myndighet med anledning av riksdagens beslut om statsbudgeten.*

4. handlägga frågor dels om arvoden och ersättningar till riksdagens ledamöter och till Sveriges företrädare i Europaparlamentet, dels om pensioner och andra förmåner till ledamöterna och deras efterlevande samt till företrädarna och deras efterlevande,

¹ Senaste lydelse 2002:1038.

² Senaste lydelse 2003:357.

5. svara för frågor om löner och ersättningar till arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter utom Riksbanken, Riksrevisionen och Riksdagens ombudsmän förutom chefsjustitieombudsmannen och justitieombudsmännen samt svara för frågor angående pensioner och andra förmåner till dessa arbetstagare och deras efterlevande,

6. ingå centrala kollektivavtal samt i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter enligt dessa när det gäller riksdagen och dess myndigheter samt företräda riksdagen och dess myndigheter som arbetsgivare i arbetstvister rörande kollektivavtal som har slutits av riksdagsförvaltningen samt

7. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som riksdagsförvaltningen ingått, samt personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagen och dess myndigheter utom Riksrevisionen.

Riksdagsförvaltningen skall bereda riksdagens myndigheter tillfälle att framföra sina synpunkter på förhandlingsfrågor som direkt berör respektive myndighet.

Riksdagsförvaltningen får till envar av riksdagens myndigheter överlämna handläggningen av en avtalsfråga som är av betydelse för myndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.